

Sygn. akt IX W 2335/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 września 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Żołnowska

Protokolant: sekretarz sądowy Anna Ostromecka

w obecności oskarżyciela publ. D. K.

po rozpoznaniu w dniu 22 lipca 2015 r. i 09 września 2015 r. sprawy

M. W.

s. T. i H. z domu T.

ur. (...) w W.

obwinionego o to, że:

w dniu 27 kwietnia 2015r. o godz. 19:15 w O. na ul. (...) kierując samochodem marki N. (...) o nr rej. (...) przekroczył dopuszczalną prędkość jazdy o 49 km/h (99/50 km/h)

- tj. za wykroczenie z art. 92a kw w zw. z art. 20 ust. 1 Prawa o ruchu drogowym

ORZEKA:

I. **obwinionego M. W.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. **92a kw** skazuje go na **karę 400,- (czterysta) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych **obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100,- (sto) złotych i opłatą w kwocie 40,- (czterdzieści) złotych.**

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

W dniu 27 kwietnia 2015 r., funkcjonariusze (...)w O.: (...). N. S. (1) i (...). (...). J. M. pełnili służbę patrolową na terenie miasta O.. Około godziny 19.15 na ulicy (...) w O., na wysokości (...) prowadzili kontrolę statyczną i pomiar prędkości pojazdów urządzeniem laserowym o nazwie (...) nr (...) posiadającym ważne świadectwo legalizacji. Pomiar prędkości dotyczył kierowców poruszających się od strony ulicy (...) w kierunku ul. (...).

W tym czasie M. W. kierował samochodem marki N. (...) o nr rej (...), jadąc lewym pasem ulicy (...) jako pierwszy z pojazdów. Na tym odcinku obowiązuje tzw. administracyjne ograniczenie prędkości do 50 km/h. Kiedy pojazd kierowany przez wymienionego, znajdował się na prostym odcinku drogi, w odległości (...)od patrolu, N. S. (1) dokonała pomiaru prędkości tego pojazdu, który jak się okazało jechał wówczas z prędkością 99 km/h, co zostało zarejestrowane przez funkcjonariuszkę przyrządem do pomiaru prędkości.

W związku z przekroczeniem dopuszczalnej prędkości o 49 km/h policjanci zatrzymali obwinionego do kontroli drogowej. W trakcie czynności kontrolnych obwiniony oświadczył, iż zmierzona prędkość nie dotyczyła jego samochodu, gdyż nie ma na to dwodu. W związku z odmową przyjęcia mandatu został poinformowany przez kontrolujących o skierowaniu przeciwko niemu wniosku do Sądu.

(dowód: zeznania świadków - J. M. k. 15 – 15v, N. S. (1) k. 15v, notatka urzędowa, k. 4 , świadectwo legalizacji k. 5)

Obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż faktycznie w dniu zdarzenia jechał swoim samochodem lewym pasem ulicy (...) jednak poruszał się równolegle z innym pojazdem z prędkością około 50 – 60 km/h . Podkreślił, że kiedy policjantka weszła na jezdnię i dała sygnał do zatrzymania zatrzymał się również pojazd A.. Urządzenie laserowe nie utrzymała mierzonego pojazdu na zdjęciu, wobec czego, zdaniem obwinionego nie ma dowodów aby to prędkość jego pojazdu była zarejestrowana. (wyjaśnienia obwinionego, k.15)

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego, albowiem stoją w oczywistej sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie i w ewidentny sposób zmierzają do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucane mu wykroczenie. Obwiniony nie przedstawił żadnego dowodu, który uzasadniałby twierdzenie, iż prędkość zmierzona przez funkcjonariusza nie była prędkością jego pojazdu lub została zmierzona w sposób nieprawidłowy.

Świadek N. S. (1) wyraźnie i stanowczo zeznała, że dokonała pomiaru prędkości pojazdu obwinionego, gdy ten znajdował się od miejsca kontroli w odległości (...). Była pewna, iż celowała w pojazd obwinionego i jego prędkość zmierzyła. Stanowczo i kategorycznie tym samym wykluczył aby pomiar dokonany przez niego dotyczył innego pojazdu niż samochód kierowany przez obwinionego. Z zeznaniami tego świadka łączą się ściśle zeznania drugiego funkcjonariusza J. M., który wprawdzie nie dokonywał bezpośrednio pomiaru, ale był w tym czasie w tym miejscu i mógł ocenić w jakich warunkach dokonywany był ten pomiar.

Należy zaznaczyć, że obaj ci funkcjonariusze Policji są dla obwinionego osobami całkowicie obcymi, nie znają go, ani osobiście, ani z racji pełnionych obowiązków służbowych, stąd też nie mieli żadnego uzasadnionego interesu, by bezpodstawnie go obciążać. Wymienieni zeznawali na okoliczności związane wyłącznie z ich służbą i z tego względu, nie wykazując osobistego zaangażowania w sprawę, nie byli osobiście zainteresowani wynikiem postępowania, co dodatkowo stanowi o ich obiektywizmie. Ponadto ich relacja znajduje pełne odzwierciedlenie w notatce urzędowej sporządzonej przez N. S. bezpośrednio po podjętej interwencji. Sąd nie znalazł żadnego uzasadnionego powodu, dla którego Policjanci mieliby zatrzymać obwinionego do kontroli drogowej w przypadku jego prawidłowej jazdy.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka M. M. który stwierdził, iż jechał z obwinionym z prędkością 50 – 60 km/h, znał przybliżoną prędkość, bowiem spojrzął na prędkościomierz bezpośrednio przed zatrzymaniem. Nie kwestionując słów świadka należy stwierdzić, iż prędkość, jaka zobaczył na prędkościomierzu nie była tą, z którą poruszał się obwiniony w momencie pomiaru. Z zeznań świadka wynika, iż sprawdził prędkość, gdy byli zatrzymywani przez policjantkę, ale było już po dokonaniu pomiaru.

W tym miejscu należy zauważyć, iż w przypadku pomiaru prędkości z odległości (...), pomiar prędkości jest dokonywany w momencie, gdy kierowca nie widzi jeszcze dokonującego pomiaru. Obwiniony poruszał się jako pierwszy w kolumnie, nie było obiektywnych przeszkód w prawidłowym wycelowaniu urządzenia i dokonaniu pomiaru.

Urządzenie, którym dokonano przedmiotowego pomiaru jest bardzo precyzyjne, posiada celownik optyczny z powiększeniem, które pozwala na dokładne namierzenie kontrolowanego pojazdu, a jego zabezpieczenia uniemożliwiają praktycznie dokonanie pomiaru pojazdu, który przypadkowo znajdzie się w wiązce laserowej pomiaru (np. podczas wyprzedzania).

Urządzenie (...) (...)o nr fabrycznym (...), którym dokonywano pomiaru było sprawne, posiadało aktualną legalizację wystawioną w dniu 18.06.2014r., ważną do dnia 30.06.2015r. Urządzenie to zostało dopuszczone do używania, bowiem spełnia wymagania określone w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 17.02.2014r. w sprawie

wymagań, którym powinny odpowiadać przyrządy do pomiaru prędkości w ruchu drogowym oraz szczegółowego zakresu badań i sprawdzeń wykonywanych podczas prawnej kontroli meteorologicznej tych przyrządów (DZ.U. z 6.03.2014r. poz 281).

Wobec powyższego, w ocenie Sądu, zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy nie pozostawia żadnych wątpliwości, że obwiniony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona zarzucanego mu wykroczenia określonego w art. 92a kw w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Wymierzając obwinionemu karę, Sąd miał na uwadze okoliczności obciążające leżące po jego stronie. Obwiniony był już karany za wykroczenie drogowe polegające przekroczeniu prędkości. (wydruk z (...) k. 11) W dniu 27 kwietnia 2015r. przekroczył prędkość niemalże dwukrotnie, świadczy to o jego niepoprawności, natężeniu złej woli oraz lekceważącym stosunku do przepisów ruchu drogowego decydujących o bezpieczeństwie na drogach. Sąd miał również na uwadze, fakt, iż wykroczenia polegające na przekraczaniu prędkości są nagminne i często są powodem brzemienych w skutkach zdarzeń drogowych. Sąd nie dostrzegł żadnych okoliczności łagodzących po stronie obwinionego.

W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu wymierzona obwinionemu kara grzywny jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu i stopnia jego zawinienia, tak ukształtowana wpłynie na obwinionego wychowawczo i zapobiegawczo oraz spełni swe zadania w zakresie prewencji ogólnej.

Wobec skazania obwiniony został obciążony kosztami postępowania i opłatą.